

Csurgó és Vidéke

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap — Megjelenik minden vasárnap

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre: 4 frt (8 kor.) Félévre: 2 frt (4 kor.)
Negyedévre: 1 frt (2 kor.)
Egyes szám ára: 10 kr. (20 fill.)

Szerkeszti:
Dr. Nagy Sándor ügyvéd.
Szerkesztőség: Csurgó, Széchenyi-tér,
Kéziratok vissza nem adatnak.

KIADÓHIVATAL:
Vágó Gyula könyvnyomdája,
hova az előfizetési díjak és a hirdetések küldendők.
Hirdetések jutányosan számíttatnak.

Takács Zoltán.

Értem, hogy a legszenzációsabb regény mobóságával izgatta a mult napokban a Takács Zoltán bűnpöre az újságolvasókat. Nincs annyi fürtelem, megindító érzelem, váratlan, frappans fordulat — és a tárgyalásokat vezető bíró jóvoltából, — annyi a bíróság iránt tekintélyt parancsoló mozzanat, egy füzetes, bűnügyi tárgyú regényben sem. Pszichológiai momentumok és zárt tárgyalások! Selyem, csipkéje a demimondenak és darocza a feyencznek. Közben az utca kegyence, a demagóg, a rendőrség réme, a Hentzy szobor merénylet alatt legendás alak, Csombor védője: a zsenialis fiatalember Takács Zoltán. Nem volt még olyan idegeket izgató, szörnű bűndráma, mint ez. Egész özönével kínálkozik belőle az erkölcsi tanulság. De még nincs eldöntve, helyes-e az erkölcsöt negative prédikálni: vagyis feltüntetni a mételeyt, a salakot, a piszkot; még nincs eldöntve, vajjon jobbá lesz-e az emberiség, midőn előtte az undok-ság egész valója feltárul és megtud undorodni, vagy pedig a jobbakra, a kiknek úgyszincs szükségük erre a hatásra, — gyakorolt eme megundorodás mellett az erkölcsben kellőleg vér-

tezettek kapnak-e impulsust a bűnre s tanulnak meg olyanokat, melyekről, fogalmuk sem volt. Szóval, hogy midőn a bűn iránt akar undort kelteni, nem szuggerálják bűnbe azokat a gyöngeket, a kiket a hajlam már predesztinált a bűnre, de a bűnnek minősége kelt habozásra.

De hát Takács Zoltán pszichológiai okokra helyezkedik, kövessük őt ebben s mondjuk el a kérdéstről, a mit megillet. Takács Zoltán életelve Schopenhauer-től való s ezt meg is írta bűntársának, ki a szegedi csillagbörtönben talált bűnhődést, ez életelv a következő: „A becsületet nem magáért, hanem azon előnyökére szeretjük, melyeket nyújt.” Takács Zoltán aztán e tant tovább is fűzi. A becsület tehát nem czél, hanem eszköz. Véteni lehet ellene nagyokat, retteneteket, csak az ellenérték megtegyen a pénz. De ha vét is ellene az ember ezerszer, melyből egy elég lenne, hogy az ember öt évi fegyházra jusson, — csak azt kell óvni étellel, bűnnel, ha kell gyilkossággal, hogy a becsület a mások szemében meg legyen. Magunkban teljes nyugodtsággal vallhatjuk, hogy gazemberek vagyunk és ez nem baj, ha mások becsületesek ismernek és ünnepelnek. Pénzt kell szerezni

minden áron. Mert a pénz még a becsületet is képes pótolni. És pénzszerzésre minden eszköz jó.

Ez volt a Takács Zoltán tantétele.

S bizony-bizony nem tudom én, hogy az a súlyos büntetés, melyet rá-óivastak megingatta-e e romlott fiut hitében? Nem fog-e így monológizálni: Ügyetlenül csináltam, ez az egész. Nem számítottam arra, hogy a fegyház csöndjében az olyan együgyű emberek lelkében a minő az az átkozott Berecz, — a magába szállás szokott jelentkezni. Ostoba elérzékenyedés a jó után. S megfogja tenni azt az örült-séget, hogy fel fog adni, főleg ha megtudja, hogy én a pénzt Monacóban el-rulletteztem. Az ördögbe is! eddig azt hittem magamról, hogy okos ember vagyok s most látom be, milyen számár voltam. Így Takács. Az idősebb Berecz pedig a következő processusokon megy át: gyomra szilárd megvétést táplál a börtön-koszt étkei iránt. „Az ördögbe az a Zoli, de régen küldött pénzt. Hát azért sikkasztottam én, hogy koplaljak s a Zoli szerepeljen, nagy patrióta legyen és ötven krajezáros szivarokat szivjon, aztán Zilahi járásbírókat pipáljon le az enyemből? Ho, hó! Édes ur ön is lesz szí-

T á r c s a.

Tardi Pista.

— Ballada. —

Tardi Pista hova s merre készülsz menni?... Talán a rózsádnál akarsz még ma lenni!... Deres paripádon ezifra czafrang s bársony! „Megyek a tanyára.... Barna szeretőmet Még ma meg kell látnom!”

A láthatár szélén fehér tanya fénylik.... Tardi Pista vágat poros uton végig.... Komor felleg-fátyol vonja az ég alját.... Tardi Pista hangja Felhangzik a csendben; „Deres lovam hajrá!”

Csillagsereg csillog az alkonyi égen.... Tardi Pista most ért a tanyára épen; Paripáját köti kapufélfá mellé.... Sarkantyuja pendül S maga lopva lendül A kis ablak felé.

Nádas ereszalján égi baglyok járnak; Rémes éje támad a szerelmes párnak... Kopog a kis ablak: ime ide értem!... Hűvös szellő támadt... Enyhe szobácskátat Nyisd ki Rózsám értem!

Tardi Pista zörget s kopogtat sokáig... Rózsai felel: „fázom... nem bírok... odáig!” Csak egy ötlelésre borulj a keblemre!... „Elvesztém... elvesztém.... Kis szoba-kulcsomat.... Nem ereszthetek be!”...

Fehér tanya lángja fellobog az égig... Tardi Pistát vágat poros uton végig.... Mint a sebes szélvész: rohan paripája... Szegény állat mintha Bizton érezné, hogy Gyilkos a gazdája!

Fekete felhőre piros hajnal támad.... Tardi Pistát űzi poroszló és bánat.... Tán a setét erdő sűrű fátlyat hajt rá: Rohan a paripa Arnyas erdő szélének És hangzik a „hajrá.”....

Síró őszi szellő sárgult lombot zörget.... Az üldözők zaja rengeti a földet.... Vágat a deres ló hegyen s völgyön által Tajtéktól borítva, Porfelleget verve, Véresen s gazdátlan.

Beko József.

Az én agancsaim,

vagyis

a szemidegek keresztelkedésének nyomai az ősgerinceseknél.*)

Irta: Bárány Gyula.

Régóta foglalkoztam már egy tudományos kérdéssel, melynek czime: A szemidegek keresztelkedésének nyomai az ősgerinceseknél. Persze uraim és hölgyeim, ööknek hátuk borsódzik a thema hallatára, hja, az idegek reflexiója! De kérem ne ijedjenek meg, nem leszek tudományos, senem humoros, hanem igen-igen szomorú. Mert végül is ki fog sülni, hogy az idek agancsváltáskor nem a szentái berek 12-ös szarvasa kapott új agancsokat, hanem én.

Hogy panasgom méltányos voltát megérthessek, legyen szabad előrebocsátanom, hogy a szemidegek keresztelkedése megvan az emlősöknel, madaraknál, hullóknél, kétél-tűknél és halaknál, így az embernél, majmokban, felmajmokban, ropkódoknál, czeteknél, uszólábuaknál, csülkösöknel... de most veszem észre, hogy nem a kathedrán vagyunk. Tehát az ember. Igen. A szemidegek keresztelkedése ugyanis abban áll, hogy a jobb szem idege az agy felé balra vetelődik el, a bal szeme pedig jobbra. Tehát: ha a

*) Felolvasás a csurgói casino november 5-iki estélyén.

ves magára öltem ezt a fegyencruhát.

Berecz Ede passzív alak, szereti a léha életet, azért megy bátyjával az elsikkasztott pénzen Pragerhófig, azért szökik meg a katonaságtól, miután Takács Zoltántól háromszáz forintot se remélt a mennyit titkának felfedezéseért Valkó igazgatótól kapott — elfogatja Takácsot s miután Olaszországban újra elfogy pénze, salvus conductussal kezében haza jön a Murányi Ernő pénzén. Eredeti fia ez a Berecz, melyben ez a fia passzív szereplőnek látszik.

Egyáltalában a Takács Zoltán gondosan megfésült alakja mellett, a fél vér Berecz familia érdekes látomány, a hogy így össze verődnek. Van egy szökött katona, egy fegyenc és egy — nagyvilági hölgy közülök, a ki sokat utazik Budapesttől Szolnokig és a ki mint kijelenti, soha más vonat-szakaszon nem szokott mint — első osztályon. Miért utazik oly sokat, ezt nem firtatták. A Bereczek fiskálisa a messziről indított kérdést, az illem és lovagiasság paizsával verte vissza. Távol legyen tőlem elvezetni a kérdést a Bereczék szülőházáig. Azt tudom, hogy Berecz Antal volt középiskolai igazgató, most a miniszteriumban beosztott előkelő hivatalnok, tankönyvíró s igen komoly, tudományos ember. A nevét gyermekei gyalázzák meg. Elmentek a szülői háztól, mert mostohájoknak így tetszett. Lehet-e hinni a lányoknak, a fiúknak, de óriási megindulással nézünk a becsületben megőszült családfőre, a kinek rettenetek lehetnek lelki fájdalmai: gyermekeit látva ilyen szégyenletes lejtőn.

Csak egy igaz emberi és megindító van mégis a rémes képben. Lehet egy bűnös anya, de vedi bűnös gyermekét. Megindító látni, az öreg Takács Károlynét. Imádatlalt csüng fián, midőn az mint index hamisító elárulja magát s habozik, ha sejtí, hogy válszai fia ügyét súlyosbitanák.

Az anyai szeretet ez a melegsége némileg megszelidíti az undok kor-képet.

József főherceg ő cs. és kir. fensége.*)

A fenséges Főparancsnok alakította s kezdeményezte az alesüthi tűzoltóságot s kezdettől fogva élén áll az intézménynek.

Célirányosan hozott szabályokkal, megfontolt intézkedésekkel s magas vezetésével kifejtette az intézményt, melynek párját széles e hazában találni nem lehet.

Aldozatkészséggel, jóindulattal pártfogolja s tartja fenn az intézményt s magas személyiségével részt vesz annak minden mozgalmában.

1879-ben megalakítja a kisdud csapatot, maga vezetgeti, tanítgatja őket s 1882. személyesen vezeti a gyűlést, midőn az egybegyűltek lelkesen kiáltják a magasztos pillanatban: bizunk Fenséges urunkban a mit velünk tesz s megvünk mindenüvé a hová visz.

Maga választi gépet, szert, ruhát, próbálja ki a megfelelőt, serkenti, oktatja a csapatot, melynek heveskedő tetteinél atyailag rendre inti s csitítgatja a merészeket a vész helyén. — Tűzhöz ő vonul ki legelőseinek, gyakorlatoktól ő távozik utolsónak.

A Főúr, ki az intézményt katonai szigorral veszi körül, belsőleg atyai szeretettel emeli föl azt, családias jellegűvé — pártatlanul nemes szívéhez.

Nappal ő az első, ki a vész helyén megjelenik, éjjel az ő az ő ablakánál jelenti a vészt. — És a nagy ur, a királyi herceg, kinek rangjánál csak szívejósága nemesebb — a falusi polgár vagyonának mentésére siet, elhagyja palotáját, tűzoltó ruhát őt magára s kijön a hűvös éjjelben a tűz melegéhez.

Fáradhatlanul működik s irányítja csapatának tetteit.

S midőn a vész helyes tettekkel s ismerettel elfojtatott, a halálkodók elől, mint egy jótékony mentő kocsióra száll s megnyugvással tér pihenőre.

Ha pedig az elemek harcában az ember maradt a vesztes, intézkedik s a sajátjából potolja azt, a mit a végzet keze a szégyentől elvett.

A keserűség s a fájdalom könnyűt letörli s örömkönnnyekké változtatja át.

* Es ez nem múltó kedvtelés, ez a jó szívek örök törvényeinek kifolyása, az intéz-

* Mutatvány Christó Miklósnak „Magyar tűzoltók ezredes albuma” című művéből.

mény fennállása óta vezeti őt nemes szíve sugallata egyforma nyomon s tettekben. —

15 éve vezeti ő ugyanazon uton csapatát. A mint részt vesz a komoly munkában, épügy nem vonja el magát, hogy a bajtársi összejövetelek vig óráinak tanuja ne legyen. Kedélyesen nézegeti tűzoltóinak mulatságát s szívesen elbeszélget régi emberei egyike-másikával.

Tűzoltói mindenikét ismeri; — a régi-ekre tisztán visszaemlékszik.

Egyik másik hozzáfolyamodónak szívesen ad segílyt s nem egy köszönheti a bőséges alamizsnát — régebbi jó tűzoltó magaviseletének. — A katonasághoz távozott tűzoltók közül sokan részesülnek határozott pártfogásában — a „nehéz évek” alatt.

Elhalt tűzoltói temetéséről jószívűen gondoskodik, hátramaradt árvák s özvegyeket atyailag segílyezi. — A tűzoltó szakaszok képességeit, működését ismeri s megbizik munkájuk sikerében.

Egyik alesüthi tűznél a szakasz működésének megdicséresét napi parancsban adta ki.

„A tegnap este községünkben kiűtött kazaltűz megfékezése csakis a helybeli önkéntes tűzoltók gyors és teljes létszámában való megjelenésének, szakértő működésének, úgy mint polgártársaink áldozatkész közreműködésének köszönhető. Ezért a szakasznak teljes dicsőre elismerésemet nyilvánítom és őszinte hálámát fejezem ki.”

Az 1891-ben a belga királyi várkastély egése alkalmával Laeckenben az akkori tűzoltó főparancsnok, „a főhercegi kastély tűzvédelme s mentése” című tanulmányára, örökbecsű szavakban adott kifejezést a szakasz képességeiben vetett magas bizalmának; „megvan győződve arról,” — írja Fiuméből — „hogy a laeckeni eset nálunk elő nem fordulhat, mert az alesüthi tűzoltók helyben vannak!”

Egyik az országos szövetséghez intézett évi jelentésben írja: „a tűzoltók magatartása a számosabban mint máskor előfordult tűz eseténél kifogástalan volt és buzgóságuk úgy mint mindinkább mutatkozó szakértelmük dicséretet érdemel.”

A mily nagylelkűen emlékszik meg a tűzoltók összességének fáradozásairól s jutalmazza tetteiket oly jöleső elismerésével, époly kegyes jósággal mond köszönetet a távozott parancsnokoknak, midőn hivatásuk a polgári élet terén, a szakasztól megválni kényteleníti őket. — Mélyen megindító kegyesség és jóságos leereszkedő indulat — nyilatkozik meg a fenségnek a távozóhoz intézett levelében — melyet úgy Hofhauser mint Ziegler volt parancsnokok ereklyeként

jobb szemem káprázik, a bal fülem nem eseng és viszont. De ha én hölgyemnek jobb szemébe kacsinok és bal fülebe sugom: szeretek, az jobb kezével fog olyan mozdulatot tenni, amely köznyelvre lefordítva annyit tesz: Menjén már vén számár. De boesánat, megint elnyedtem a magyarázásba. Mindjárt rövidebb leszek, csak egy kis türelem. Hát kérem a szemidegek keresztződésének következménye, hogy az ember néha keresztbe lát s megesik, hogy napfogyatkozáskor is két nap nevet rá az égről. Ez állapotot elősegíthetik mindazon italok, melyekben aethyl-alkohol, propyl-alkohol, butyl-alkohol, di-aethyl-aether, methyl-aethyl-aether, vagy más ilyen egyvegyertékű alkoholgyökből származó szerves vegyület van, t. i. bor, pálinka, konyak, Hoffmanncepppek stb. . . . Jaj! már megint prolegálok! Kérem mindjárt a dologra tértek. Beszéltem már!

Én hűségesen tanulmányozván kedvező témámat, bonczoltam és mikroskóp alatt vizsgáltam csigákat, kagylókat, rovarokat, pókokat, csak hogy gyájtsem a negatív anyagot. Feleségemet, igaz, elhanyagoltam. A szomszédom, egy adótiszt magyarázatott az alatt neki a telekkönyvi betétek pénzügyi természetéről és a polgári házasság folytán beállott stólaris jogfolytonossági hiányokról.

Egy szép napon aztán beállított feleségemhez és azt mondom neki:

— Asszony! megyek Nápolyba.

— Pokolba! felelte ő rá gnyoson.

— Igen! megyek a nápolyi magyar asztalhoz államköltségen leptocardiókat bonczolni. Ezek t. uraim és hölgyeim olyan gerinczesek, hol a gerinczet csak egy hűrszerű képződmény képviseli. Ez a chorda dorsalis, a gerinczhúr. Megvan a zsakállatoknál, esősziveteknél, kórszajuknál. No de elég! Feleségem így felelt rá:

— Még ám a Hajas asztalához sörre és 12 kros zónára a magad költségén, pedig eddig a Vadászynál 20 krból kikerült zóna és sör.

Dühös lettem. Két esernyőt csaptam a hónom alá, kalapomat a házi sapka tetejébe nyomtam s elindultam a pályaházhoz. Megyek Pestre!

A folyosón megállit a Kata. De tanár ur kérem! minék az a két esernyő? No hát azért, mondom, hogy ha egyiket el találnám hagyni, a másik megmaradjon. . . . De Kata, a kalapom nincs sehoh, pedig egy óra előtt tettem ide a fogásra. Hisz a tanár ur fején van, felelt ő ravasz mosolylyal. Igaz, igaz Kata, de hát a fejem hol van.

— Pesten tanár ur!

— Ugy ugy! megyek utánna! s Kata szeme közé nézve meggyőződtem, hogy a szemidegek keresztződnek, mert a Kata sandit!

Fölmentem Pestre a miniszter elé. A miniszter kopasz fejét magasra emelte, kac-

karingós kis bajsza a kosszarvra emlékeztetett, jobb kezét salonkabátja 2. gombja fölött a baloldali 6. bordán nyugtatta s kérésemre így felelt:

— Örvendek, hogy megismertem. Kérését lehetőleg figyelembe fogom venni. — Ezzel bizcentetett és távoztam.

Itthon a feleségem aggódni kezdett, hogy csakugyan Nápolyba megyek.

— Te Félix! én nem tűrhetem, hogy te Nápolyba menj. Ott a templomlépésökön egész nap heverésznek a szobrászoknak és festőknek ajánlkozó modellek. Te gonosz! még utóbb eszedbe jut azoknak a szeméit is vizsgálni.

— Ugyan babám! felelem, mit féltesz te egy 45 éves embert. Én a tudományok élek!

— Meg a flaskónak, felelt ő. Én elnyeltem. Nem ugyan a flaskót, de a tartalmát.

Harmadnap, hogy hazajöttem, hozta a hivatalos lap, hogy Nápolyba egy volt tanítványomat küldte a miniszter. Kinevezése aznap kelt, mikor én nála audientian voltam. Elfutott a mérég. Drága pénzért meghoztatam spiritusban minden férget, a mire szükségem volt s felév mulva beküldtem a párisi akademiának francia nyelven az értekezésemet, melyet nápolyi versenytársam volt szíves lefordított.

Az értekezés elismerést aratott Angol, hollandi és német lapok közölték kivonat,

öriznek meg emlékeik között és kegyelettel teli gondolattal emlékeznek vissza a tűzoltói szolgálatra — a ritka jószívű kegyes ur főparancsnoksága alatt.

Az országban nagyobb lefolyt tüzesetek s az égés körüli tűzoltói operációk érdeklik — s szívesen tanulmányozza a neki beküldött feliratot s vonja le a tapasztaltakból a következtetést.

Tűzoltói szakismerete világos és bő; egyes föltalálók a világ minden részéből neki felküldött munkáit és szereit alaposan bírálja felül s ad véleményét.

A világ minden részéből fordulnak hozzá tanácskérés s bizony sok esetben segélyezésért; — nagylelkűen s bőkezűen ad segélyt mindenkinek és szívesen fogadja a neki küldött műveket, szívesen ad tanácsot a kérőknek.

Az udvari pénztarak tanúi annak, mily sok összeg lett már az idegen tűzoltóságoknak s tűzoltóknak segélykép adományozva azon összegben kívül, amit ő maga saját zsebpénzéből (mely nem képezi számadás tárgyát) adott ki s küldött szét.

Az alsóúti önkéntes és pusztai szakaszokról fejedelmileg gondoskodik s tényleg nincs már oly dolog, mely még hiányozhatna.

Kitűnő gépek, kitűnő felszerelés és a valóban páratlan berendezés mellett az emberek is úgy vannak dotálva, hogy szorosán véve „az önkéntes tűzoltó” jelző is inkább illuzóris s közelebb áll a fizetett csapathoz.

Egyik tűzoltó-ünnepélynél — midőn egy „monstre defiliring” alkalmából egy markirozott tűzkivonulásnál elrobogott circa 30 tűzoltó fogat a Fenség s a kísérő vendégek előtt, a nagyszerű látványtól lelkesülten kiáltott fel egyik idegen főtiszt — „Hiába! nincs párja Fenséged tűzoltóságának az egész világon!” a másik pedig: „Hisz ezek nem tűzoltók, de tűzér katonák!”

Pontos feljegyzések adnak számot a Fenség jegyzeteiben az előfordult tüzekről s azok lefolyásáról, az oltási működés legapróbb részleteiről.

Épügy nyilvántartja ő fensége a szerek és szerelvények statisztikai összeállítását, valamint a gépek milyensége, személyzet száma, neve, beosztása s működését, előnyeit, hibáit.

H i r e k.

— **Távozó rabbi.** Dr. Venetianer Lajos csurgói kerületi rabbi a lugosi izraelita hitközség lelkészévé választotta s egy küldöttséget bízott meg, hogy Venetianer drt

ban. Feleségemnek örömtől sugárzó arccal mutattam bemindezeket. Ó azonban kiesnylőleg felelt: Mit hoz ez a konyhára? Mért töröd magad? Egy új teli kabátot sem tudsz nekem venni! . . .

El voltam keseredve. Átmentem az iskolába s a szertárban újabb vizsgálódásokhoz fogtam. Elhatároztam, hogy dolgozatot most már a magyar tud. Akadémiának fogom beküldeni. Negyedév alatt készen voltam. Ez alatt feleségem megismerkedett a csendőrhadnagygyal s eltúrta, ha én éjfel után botologtam haza.

Elmult néhány hó, versenytársam viszályt Nápolyból s az akadémia dolgozatát a Bagófeszkylapból 1000 frttal jutalmazta. Búsán tudattam ezt feleségemmel.

— Nem is csoda! felelt ő. Soha sem dolgozol semmit. Éjfélok jársz haza, ki tudja, hol töltöd az időt? Mindig mondtam, hogy eszed van, csak érvényesíteni nem tudod. Milyen szép lett volna, ha elmegy Nápolyba. Veled töltöttem volna egy telet. De te! Csakhogy az asszonyt elhanyagolhasd folyton más hol jársz. Mit fog a világ rólad mondani?

Nem szóltam semmit. Átmentem az iskolába. A csontváz fogait visorította rám, a kitömött nyul füleit billegette. Kinéztem az ablakon, épen házamba látok onnét. Kardcsörtetve ment a csendőrhadnagy be a kapun. Én pedig ilyen szarvakat kaptam ni! . . .

a választás eredményéről értesítse. A küldöttség f. hó 21-én meg is érkezett s a megválasztott új lelkésznek a választási jegyzőkönyvet átadta. A mennyire örvendünk a kiváló tehetségű rabbi szerencséjének, ep amilyen sajnáljuk, hogy dr. Venetianer távozik tőlünk. A távozó rabbi, városunk társadalmi életében tevékeny részt vett, mint hitközség pedig kitűnő hírnévként örvendett. Benne, lapunk is egyik kiváló munkatársát veszíti. Dr. Venetianer a legnagyobb valószínűséggel már jövő év január havában elfoglalja új állomását. Sok szerencset kívánunk a derek, liberális gondolkodású fiatal rabbinak.

— **A csurgói róm. kath. templom renoválására újabb adakoztak:** Kis Lóri 1 frt, Krásovecz Juli 50 kr, Horváth Sándor porádi 2 frt, Vadászi Dezső ismét 5 frt. Tudomásomra jutott, hogy Postek Antal városbíró ur, ki az adományok gyűjtésével szintén fáradozott, nyilvános helyen kiméltetlen megtámadásnak lett kitéve, mintha a gyűjtött összegeket nem jutotta volna rendelkezésük helyére, azért szükségesnek vélem az illetők tudomására hozni, hogy Postek Antal ur következő összegeket adta át kezeimbe, részint készpénzben, részint adólevelekben: Hegedűs József 5 frt, Hedasek Pál 5 frt, Petruzsálek Ferencz 5 frt, Lipsics Zsigmond 50 kr, Anczenberger István 3 frt, Holdamf István 5 frt, Kiss Alajos 5 frt, Bedöcs I. 30 kr, Bácsai A. 30 kr, Graierné 60 kr, Kürz Károly 3 frt, Péteri Viktor 10 frt, Müller Adam 5 frt, Bús Matyas 5 frt, Cseplics János 5 frt, Tahin József 5 frt, Csernik Ferencz 5 frt, Szita Gyögyne 10 frt, Traubermann Adam 1 frt, Németh István 5 frt, Bing Miksa 20 kr, Kotyi József 5 frt, Szücs Jánosné 10 frt, Szabó Gyula 5 frt, Horváth Antal 5 frt, Fleiser Etel 5 frt, Pápa István 4 frt 50 kr, Horváth Ferdinand 5 frt, Palfi János 2 frt 50 kr, Vaniesek Lajos 5 frt, Bugyán József 15 frt, Herzensnyák J. 5 frt, Bogári Ignác 5 frt, Bertalan Lázár 5 frt, Jakab József 5 frt.

Szrijártó Károly,
esp. plebános.

— **Esküvő.** Gutmann Herman és Unger Margit esküvője nov. 17-én ment végbe. A házasságkötést Kaeskovics Lajos főszolgabíró végezte, kit a functióra az alispán jogosította fel. A 40 tagból álló díszes násznépet alig volt képes a szolgabírói hivatal helyisége befogadni. A főbíró rövid beszédben üdvözölte az új párt, kifejezve előtte szerencse kívánatait. A házastársak a polgári kötés után a helybeli izraelita templomba mentek s frigyököt egyháziilag is megáldatták. Esküvő után a Korona szállodában lakomára gyűlt össze a násznép, lakoma után pedig táncz volt.

— **A második casino-estély.** Figyelmeztetjük a casino tagjait, hogy a második casino-estély nov. hó 30-án lesz. A műsor az első estélyetől semmiben sem fog elmaradni. Az estély pont 8 órakor kezdődik.

— **Lelepi polgármester.** Németh Ignác kaposvári polgármester állásáról lemondott. Lemondását a f. hó 13-án tartott közigazgatási bizottsági ülésen elfogadták. Kaposvár új polgármestere valószínűleg dr. Rimanóczy Ferencz lesz. Emlegetik Németh István ügyvéd nevét is.

— **Egy főszolgabíró meghurczoltatása.** Fenyősy Ödön szigetvári főszolgabíró ellen valóságos hajszá indult meg. A múlt évben egy indiseret ügygel vadolták s keretek ellene fegyelmi vizsgálatot, melyet annak idején elsimitottak. Most újabb egy röpíratot adtak ki ellene. A röpírat szerzője interpellatit intéz a pénz- és belügyminiszterekhez s borzasztó szíben tuntueti fel a meghurczolt főszolgabírót. A röpírat számos példányban adatott ki s osztottott szét a megyében. Kíváncsian várjuk az érdekes ügy kimenetelét.

— **Bán Lajos** szolgabíró halálával megürült szolgabírói állást Noszlopy Tivadar megyei aljegyzővel helyettesítették, ennek helyét pedig Brószky jogyakornokkal töltötték be addig, míg jövő hóban az általános választások megejtetnek.

— **A koresolya-egylet** megalakítása ezéjjából városunk érdeklődő közönsége népes gyűlést tartott folyó hó 21-én este 6 órakor a „Korona” éttermében. Az értekezlet többsége nem látta czélszerűnek egylet alakítását, hanem városunk viszonyaival jobban megegyezőnek találta, hogy a tavalyihoz hasonló módon készíttessék a koresolyapálya és ennek létesítésére, fentartására és gondozására Bodola László és dr. Héjjas Imre főgimn. tanárokat bizta meg. Felhatalmazta illetőleg megbizta nevezett egyéneket, hogy Andorka Gyula járásbíró urral együtt a létesítendő pálya helyére nézve lépéseket tegyenek és egyuttal aláírási iverket bocsássanak ki. Tudtára adjuk ezennel az érdeklődőknek, hogy az aláírási iverk kibocsáttattak (személyjegye 1 frt, családjegye 2 frt); mivel könnyen megeshetik, hogy egyesek — kik ohajtanának aláírni — a körözött iverkek nem juthatnak hozzá, ezért Vágó Gyula könyvkereskedésében egy aláírási iver helyezett el, melyet bármikor, bárki is — ki arra számot tart — igénybe vehet.

— **Állami főgimnázium Szegzárdon.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter leiratot intézett Tolnavármegye közönségéhez, melyben tudatja, hogy 1896. szeptember hó 1-én megnyitja Szegzárdon a főgimnázium első és második osztályát, még akkor is, ha az időre a 140,000 frtos főgimnáziumi épület nem is készülne el. A főgimnázium különösen nagy áldozatába kerül Szegzárd városának, melynek közönsége a filloxera pusztításai által elszegényedett. A város ugyanis tartozik a főgimnáziumot a miniszter által jóváhagyott terv szerint felépíttetni, részére telket adni és evenkiint 5000 frttal a fenntartási költségekhez hozzájárulni. A vármegye evenkiint szintén 5000 frtot fordít a főgimnázium ezéjára. Ezekon kívül a felszerelést is a város tartozik előállítani.

— **Lemondás a polgármesterségről.** Kovács Károly z-egerszegi polgármester megrongált egészségi állapotára való hivatkozással lemondását a polgármesterei állásról az alispáni hivatalhoz intézett írásbeli beadványában bejelentette és ez év december 31-én állásától, melyet 1885. évi májustól fogva es így tíz és fél éven át viselt, meg fog válni.

— **Blaskovits István Nagy-Kanizsán.** A pécsi kir. ítéltábla elnöke: Blaskovits István, nov. 17-én a deli vonattal Nagy-Kanizsára érkezett a kir. törvényszék megvizsgálására. Vele jött titkárja: Hamza Géza is.

— **Pénznemek bevonása.** Közeledvén az év vege, figyelmeztetjük a közönséget, hogy az 1 frtos papír pénzek, a 20 kros és 4 kros pénznemek ez év december 31-én teljesen bevonatnak a forgalomból s január 1-seje után az adóhivatalokban sem váltatnak be.

— **Hotivásár.** A sertvésvész teljesen megszűnt. A csurgói járás főszolgabírójára ennélfogva felirt a megye alispánjához, hogy a sertéseknek heti vásárra való hajtását engedélyezze s a zárt oldja fel. Csurgón és Berzeneczen tehát már a hét folyamán a sertésvásárok akadálytalanul lesznek megterthatók.

— **Megebizottsági tagok.** Említetük, hogy Kaeskovics Lajos főszolgabíró és Bóné Kálmán szolgabíró 2 helyen is megválasztottak megyebizottsági tagnak. Kaeskovics, a kit Zakány és Surd választott meg, a zakányi. Bóné Kálmán pedig a csurgói mondatumot fogadta el. Kaeskovics Surdon, Bóné pedig Szulokban mondott le.

— **Kappant Ernő I. osztályu tanuló** felruházására Bosznay Istvánné gyűjtést rendezett, melynek eredménye következő: adakoztak dr. Nagy Sándorné 1 frt, Kondor Józsefné 50 kr, Dömötör Lajosné 50 kr, Héjjas Pálné 50 kr, Kovács Sándorné 1 frt, Verbay Istvánné 1 frt, dr. Vida Károlyné 1 frt, Horváth Jánosné 50 kr, özv. Plachner Nándorné 50 kr, dr. Ehn Kálmánné 50 kr, György Mihályné 50 kr, Bauss Sándorné 1 frt, Batori Lajosné 50 kr, Bosznai Istvánné 1 frt, Badány Ignáczné 50 kr, N. N. Barláné 1 frt, Plachner Manoné 50 kr, Andorka Gyuláné 1 frt, Mátray Gyuláné 50 kr, dr. Horváth Józsefné 1 frt, Matter Jánosné 1

frt, özv. Losonezi Sándorné 50 kr, Némethné 50 kr, összesen 16 frt 50 kr, mely összeget nyilvánosan azzal nyugtatunk, hogy a begyűlt összegből a fiatal rajzoló részére téli ruházat szereztetett be.

— **A dunántúli ref. egyházkerület gyűlése.** A hét folyamán tartotta meg a dunántúli ref. egyházkerület gyűlését Székesfehérváron. A gyűlésen Pap Gábor superintendens özvegye részére 1000 frt nyugdíjat szavaztak meg. Elrendeltetett, hogy az elhunyt püspökért általános gyász istentisztelet tartandó. Végre püspök választás határideje. A püspök jelöltek következők: Antal Gábor, Valyi János és Körmendy Sándor. Ugy halljuk Körmendy Sándornak erős kilátásai vannak a főpapi állásra.

— **Figyelmeztetés.** A képviselőtestület által a főgimnázium és az állami tanítóképzőintézet ügyeiben kiküldött bizottság figyelmet felhívjuk egy mielőbb megtartandó tanácskozásra. A miniszteri biztosok ma holnap megjöhettek s még a bizottság a reá bizott ügyekben semmiféle pozitív megállapodásra nem jött. Pedig igen kívánatos volna, hogy azon időre, melyben a biztosokkal az ügyet rendezni kell, a bizottság a teendőkre nevezve végleg egyöntetű megállapodásra jusson s esetleges ellentétes nézetekkel az ügy lebonyolítása meg ne nehezítettessék.

— **Riadalom a mezőgazdasági statisztika miatt.** A millenaris kiállításra készülő mezőgazdasági statisztika miatt a nép között remítő panik történt ki. A tudatlan emberek a statisztikai adatgyűjtésben egy újabb adóztatási módszert vélnek s azt hiszik, hogy minden szilváfa, baromfi után „portiót” kell fizetniük, azért akarják az „urak” tudni, hogy kinek mije van. A statisztikai adatgyűjtésnek sok a comicuma. A szegény öreg asszonyok remélve beszélnek egymásnak, hogy nincs az orszagnak pénze s miután a nép is szegény, hát kénytelen gyűlölet- és tojás alakjában behajtani az új adót. (Szegény adóhivatali pénztárnokok!) Nemelyek, hogy kevesebb adót róhassanak rajuk, valóságos baromfi pusztítást visznek végbe, a ven, kevesbé termő gyümölcsfákat kivagdadják s a mellett a legképtelenebb adatokat mondják be a körjegyzőnek. Hasztalan minden felvilágosítás, a hitetlen népet a valódi okról meggyőzni. Egy haszon van a remületből, hogy a baromfi ára alaposan leszáll s a hetivásár piacán nagy a választék. A külföld pedig annak idején, midőn Magyarország mezőgazdasági viszonyainak statisztikáját fogja látni, esodalkozni fog, hogy a boldog Magyarországnak az allattenyésztés és gyümölcstermeléssel mily keveset törődnek. Így készül nálunk a „pontos statisztika.”

— **Gyanu alatt.** Hogy a mi népünknek milyen az ész járása, azt még a legkitünőbb emberismerő sem képes megállapítani. Gyanusít, ragadalmaz s nyomban magaitelmi is akar. A nép fürese észjárásának jellemzésére felemlítünk egy érdekes esetet, mely a múlt heten történt p.-szt.-királyi tüzésből származott. Szegény szt.-királyiak keresik szerencsétlenségük okozóját, minden áron megakarják fogni a gyújtogatót. Persze ez igen nehéz dolog s csak a legkritkább esetben sikerül. Gyanusítanak mindenkit, a közel csak a paránya férhet a gyanúnak. Most legújabbán egy p.-szt.-királyi ember Varga István pila esett a nép gyanujának áldozatául. Varga ugyanis a sarju szénáját lekaszálván, nem hozta be a faluba, mert el akarta adni s úgy tervezte, hogy majd a vevő onnet viszi el. A szt.-királyiaknak ez elég volt, gyanujuk támadt Varga ellen, azt sűtötték ki, hogy Varga szándékosan, azért hagyta ki a szénáját, hogy ha majd felgyújtja a falut, az ő szénája el ne egjen. Ebből a feltevésből kiindulva, Vargára rásűtötték a gyújtogató vádját, reá támadt a község népe, házához rohant a felbőszült tömeg s megostromolta. Istállóját, mit a tűz után ideiglenesen állított össze, feldúlták s más károkat okoztak s a megrémült embernek kijelenetettek, hogy mindaddig üldözik, a míg talujukból ki nem költözik. Varga és szorongatott családja a csurgói főszolgabíróhoz fordult segélyért. A főbíró aztán meg-

tette a szükséges intézkedést, hogy Vargát és családját megvédelmezzék a nép dühétől. Megemlítjük, hogy Varga István a tűz miatt szinten nagy károkat szenvedett, mindene odaégett, csak egy tehene maradt meg.

— **Rabló világ.** E hó 18-án este 6 és fél órakor Vizlendvén, Sándorduzsnaki földbirtokoshoz bealított egy középtermű, barna, himlőhegyes, pasztorokinezesű legény két vadászfegyverrel és 1 kis fejszevel felfegyverkezve és a földbirtokostól 12 társ nevében 4000 frtot követelt. Vizlendvay kijelentette, hogy neki jelenleg nincs otthon penze, mire a rabló elalitt ebbeli követeléstől és mezelegedett egy lancaster fegyverrel és 3 pint borral. Bucsuzól az ablakon 6-szor belélt a szobába, de nem talált. Ugyanaznap éjjelen Koltay Alajos kaczorlakai községbíró is szerencsétlenül a gazember, ki ekkor már másodmagával volt, itt csak 200 frtot követeltek, de nem kaptak semmit, mert mire követelésüket hathatósabban érvényesíthették volna, a gelsei esendőrőrs már nyomukban volt és a betyárok elmenekültek. — Hír szerint Zala-Szent-Balázson is jártak a betyárok, de erről a kanzsai esendőrőrszakasz hivatalos jelentést nem kapott. Az összes őrségek mozgósítva vannak; a nyomozást Sándor László esendőrőrszáműrt személyesen vezeti. A gelsei esendőrőrs jelentése és egyéb előjelek szerint biztosra vehető, hogy a gazemberek csakhamar a esendőrőrs kezében lesznek.

— **Az Oberczeller-féle gyilkossági eset.** E hó 11-én járt az ottani a kaposvári kir. törvényszék büntető osztálya elött azon családi dráma utolsó felvonása, mely izgalmas voltánál fogva heteken át élénk foglalkoztatta a közönséget. 1895. évi május hó 18-án este 8 és 9 óra között Oberczeller Antal, ki valamikor jobb napokat látott, pár év óta azonban részint a sors csapásai következtében nagy nyomorban élt, szigetvári-utczai lakásán a vele közös háztartásban élő Siveges Juliánnalól származó 8 és 5-éves Anna és Klári nevű gyermekeit, míg anyjuk petroleumért ment, két-két revolver lövéssel halálosan megsebesítette. A gyermekek csakhamar kiszenvettek, anyjuk pedig vizsgálati fogságba került. A f. hó 11-én megtartott végtárgyaláson nagy és intelligens közönség gyűlt össze, mely a végtárgyalási termet zsúfolásig megtöltötte és az érdekes jelenetek hatása alatt könnyekre fakadt. A tárgyalás vádiott kihallgatásával kezdődött. Oberczeller Antal, elnök kérdéseire, folytonos zokogás közt adja elő, hogy miként súlydét fokról fokra a nyomorúság lejtőjén. Szerenczétlensége 1884. év óta kezdődik. Ekkor vált el ugyanis tőle felesége, kinek 10000 forint hozományt kellett kifizetnie, jöllehet csak 4000 frtot vitt hozzá, teleki-utczai házában 6000 frt adósság volt, úgy, hogy ezt a házat el kellett adnia. Tettenék indító oka a nyomor és félelme, hogy leánygyermekei vagyon és nevelés hiányában az erkölcselenség fertőjébe süllyednek, majd onnan kórházba kerülve halnak meg. A revolvert 1 évvel ezelőtt vette, de akkor még csak arra gondolt — úgy mond vádiott, hogy magát öli meg. Meg a legutolsó perezig is remélt, mert hitte, hogy van egy Isten. A kérdéses napon fél 6 órakor jött hozzá Dénes rendőrőrmester, ki a kapitány parancsára tudatta vele, hogy legkésőbb hetfőn el kell a házat hagynia. Ezek óta a szomszédok szivességből éltek. Ez anynyira hatott reá, hogy midőn gazdaasszonya petroleumot ment hitelbe vásárolni, revolvert 6 golyóval — kettőt-kettőt a gyermek, kettőt a maga számára — megtöltötte és reájuk lött. Hogy aztán mi történt, nem tudja, magát is el akarta emészteni, de a revolver nem sült el. Hallotta, hogy gyermekei könnyen meghaltak, bár csak ő olyan könnyen tudna meghalni. A kir. ügyész Psik Lajos kir. ügyész és Jakab István védő beszedeik meghallgatása után kihirdette az ítéletet, mely szerint Oberczeller Antal a büntető törvénykönyv 279. §-ában ütköző és 280. §. szerint miúnsuló szándékos emberölés büntetésében monda ki bűnösnek és ezért a btkv. 288. és 289. §§-ai alapján a 92. §. alkalmazásával mai naptól számított

10 évi fegyházra és 8 évi hivatalvesztésre ítéli, a szabadságvesztés büntetéséből 5 hó kitöltöttnek vétetik. Vádlott az ítéletben megnyugodott, míg az ügyész a büntett minősítése és a büntetés súlyosbítása, véd ügyvéd pedig enyhítése tekintetében fellebez.

— **Népies vallás-erkölcsi olvasmányok.** „Koszaró” cím alatt különböző szerzőktől husz füzet népies kiadványt bocsátott közre a „Magyar Prof. Irodalmi Társaság.” A füzetek címei: Az ócska biblia, Forgács Endretől. A gályarabok története, Marton Sándortól. A Barkóék árvája, Csengey Gusztávtól. A vízözön, Bitay Bélától. Bethlen Gábor, Vajda Ferencztől. A talált gyermek, Székely Lillától. Vége jó, minden jó, Szabó Józseftől. Huszár Gál, Thury életéből. Dévai Bíró Mátyás, Budai Jánostól. Testamentom, Keckemethy Istvántól. A biblia asszony, Kalocsa Rózától. A vadofalvi pap, Csengey Gusztávtól. Nádasdy Tamás háztája, Payr Sándortól. A vasárnap megünnepléséről, Csiky Lajostól. Két püspök anyja, Vajda Ferencztől. Honka, Banyai Gézátl. Egy öngyilkosjelölt, Székely Lillától. Földi mennyország, Kruzsely Balintól. Livingstone Dávid, Szabó Aladártól. A csinos kiállítás, jól megválogatott s magyarosan írt népiratok között van egy esomé érdekes elbeszélés, néhány tanulságos életrajz, több oktató történet s egy pár korrajz, mindenik arra szánva, hogy a keresztény népet és a serdülő ifjúságot vallásos hitében erősítse s erkölcsében nemesítse. A jóra való vállalat rendkívüli olesóságánál fogva is nagyon alkalmas arra, hogy a magyar népnel minél szélesebb körben elterjedjen. Egy-egy füzet ára 4 kr., tíz füzetnél nagyobb küldeményt portómentesen szállit a Irodalmi Társaság főbizománya. Megrendelések Hornyánszky V. könyvkereskedőhöz (Budapest, Akadémia heihaza) küldendők.

— **A Magyar Nemzet Történetéből.** Szalay József és Baróti Lajos kütető munkájából, most kaptuk a 27-ik füzetet, mely folytatólag tárgyalja Hunyadi János követ, szölyva a kormányssünetről, majd a nagy hős nyelvezetes kormányzósgáról, végül V. László uralkodásának öt esztendejéről. A fűzethez esatolt műmelöklet Székely Bertan „Nándorfehérvár alatt” című gyönyörű freskóját ábrázolja, mely tudvalevőleg a pécsi székesegyház legfőbb ékesége. A többi között kiemeljük a következőket: V. László arczképét, melynek eredetét a bécsi udv. muzeumban őrzik. Konstantinápoly látképét, egy 1493-ban megjelent mű nyomán. II. Mohamed szultán arczképét, egykoru freskó Nándorfehérvár látképét, egy XVI. századbeli metszett után, Kapisztrán János arczképét, Vivarini olajfestménye után. Kapisztrán szöszékét a bécsi István templomban, Arany pénz Hunyadi János kormányzósga idejéből. (Veszlerie Erm. Táblairól.) Hunyadi János aláírása. A rigómezei csata (Kupolviesser L. nyomán.) Ezüstpéaz Hunyadi János kormányzósga idejéből. (Veszlerie Erm. táblairól.) Hunyadi János megbóvított címere. Osztrák-magyar monarchia írásban és képen. III. kót Konstantinápoly. (Schedel „Liber Cronicaar” című, 1493-ban megjelent műveből.) II. Mohamed, (Nagy érem a Szultán arczképevel.) A munkát, mely a legnagyobb pontossággal és a lehető leggyorsabbban halad befejezése felé, ismételve a legmelegebben ajánljuk. Egy füzet ára 30 kr. Megrendelhető Lampel R. (Wodianer F. és fia) udv. könyvkereskedés Bpest, Andrássy-ut 21. szám.

— **Rendkívüli sikert** ért el az osztálysorsjatek intézménye Magyarországn. Ma, midőn az első osztály húzása be van fejezve és már a nyerményeket is kihúzták, ezt a tényt nagy meglepéddel konstatahatjuk, mert ily módon az osztálysorsjatek nálunk is az első lépés a kis luttrel törles irányába n. A magyar osztálysorsjatek nagy sikere főleg abban áll, hogy a társadalom összes rétegei résztvettek benne és büszkeséggel konstatahatjuk, hogy a magyar osztálysorsjegyeket az egész világon legkedvezőbben fogadták. Valósággal érthetetlen ebben a tekintetben az osztrák kormány eljárása, midőn nem engedi meg, hogy a magyar osztálysorsjegyek Ausztriában magában is elárussittasnak Magyarország sokkal előkezyebb s jól emlékezzünk arra, hogy még csak rövid idő előtt is mindenfelé árulták nálunk a lemergi kiállítás sorsjegyeit. Remélhető, hogy a magyar kormánynak sikerülni fog, hogy itt is helyreállítsa a paritást, annál is inkább,

HIRDETMÉNY.

A magyar osztálysorsjáték második osztályának húzása december 6-án kezdődik és december 14-éig tart.

Az első osztályban ki nem húzott osztálysorsjegyeknek ezen húzáshoz szükséges megújítása, minden további jogok elvesztésének terhe mellett, november 26-ig eszközözlendő és pedig kizárólag a sorsjegyeken jelzett elárusítónál.

Teljes sorsjegyek, melyek az első osztályban nem nyertek, a második húzásban résztvesznek a nélkül hogy ezek megújításának szüksége fenforogna.

Vételsorsjegyek — a míg a készlet tart — és pedig: egy egész sorsjegy 80 koronaért, egy tized sorsjegy 8 koronaért és egy huszad sorsjegy 4 koronaért az ismert elárusítóknál kaphatók, a kik egyszersmind mindennemű felvilágosítással szolgálnak. Megrendelésekkel kérjük ezekhez (nem hozzánk) fordulni.

Budapest, 1895. november 1-én.

Magyar Osztálysorsjáték Igazgatósága.

Egy Millió

1,000.000 korona nyerhető a legszerencsésebb esetben

az

államilag jóváhagyott

Magyar osztálysorsjátékon

melynek

n a g y

nyereményhuzása

1895. december 6-14-ig ejtetik meg.

Vétel-sorsjegyek:

1 egész 40 frt. 1 tized 4 frt.
1 fél 20 „ 1 huszad 2 „

Biztonság okaért kérem a sorsjegyek küldését ajánlott levélben kérni. Az ajánlott levél portója fejében 15 kr., nyeremény-jegyzékért 10 kr., összesen 25 kr. fizetendő.

Ajánlja és szétküldi postautalvány ellenében vagy utánvétellel is.

Nyeremények

1 jutalom	à	600000 korona	=	600000 korona
1 nyeremény	à	400000 „	=	400000 „
1 „	à	200000 „	=	200000 „
1 „	à	100000 „	=	100000 „
1 „	à	50000 „	=	50000 „
2 „	à	20000 „	=	40000 „
2 „	à	15000 „	=	30000 „
4 „	à	10000 „	=	40000 „
10 „	à	8000 „	=	80000 „
27 „	à	6000 „	=	162000 „
100 „	à	2000 „	=	200000 „
200 „	à	1000 „	=	200000 „
1150 „	à	200 „	=	230000 „
20000 „	à	100 „	=	2000000 „
21499	nyeremény	=	4.332.000	korona

Heintze Károly

főelárusító

139 3-3

BUDAPEST,

Szervita-tér 3.

Sürgöny-czim: Lottoheintze Budapest.

 Hogy a tisztelt közönség különböző számú több sorsjegy birtokában nagyobb nyereménykilátásokhoz jusson, — öt vagy ennél több sorsjegy bevásárlásánál a sorsjegyeket egymástól teljesen eltérő számokból állítom össze tetszés szerinti egész, fél, tized és huszad sorsjegyekből — a fenti eredeti áron.